

לאכסדרה הוא דעבידי — לא אמר בהו פי תקרה של אכסדרה יורד וסותם הסוכה. (67)

שנינו במשנה: רבי יוסי אומר: אם מותרין לאותה שבת מותרין לעתיד לבא, ואם אסורין לעתיד לבא אסורין לאותה שבת:

איבעיא להו: האם רבי יוסי, לאסור אף לעתיד לבא הוא בא.

או להתיר אף לאותה שבת הוא בא? (68)

אמר רב ששת: לאסור! וכן אמר רבי יוחנן: לאסור!

תניא נמי הכי: אמר רבי יוסי: כשבם שאסורין לעתיד לבא, כך אסורין לאותה שבת.

איתמר:

רבי חייה בר אשי אמר רב [ב"ח]: הלכה כרבי יוסי.

שמואל אמר: הלכה כרבי יהודה, שמוותרים לאותה שבת, ואסורים לעתיד לבא.

ותמהינן: ומי אמר שמואל הכי?!

והתנן במתניתין לעיל פרק חלון: אין

והכי קאמר: אליבא דשמואל ודאי שהוא כדקאמרת, דרבא לחודיה הוא דאמר כשמואל, ואביי אינו יכול להעמיד דבריו כשמואל.

ואליבא דשמואל לא פליג אביי למימר כשירה [רש"י שם], דודאי פסולה הסוכה לדעת שמואל, שאין אומרים "פי תקרה" מכל צד.

כי פליגי — אביי ורבא — אליבא דרב.

כלומר: הא דקאמרת דרבא כשמואל ולא כרב, לא היא! אלא רבא, כרב נמי אמרה למילתיה.

ובהכי פליגי: אביי — דמכשיר הסוכה — סובר כרב, דסבר "פי תקרה" אפילו מכל צד.

ורבא אמר לך: עד כאן לא קאמר רב התם דאמרינן "פי תקרה יורד וסותם", אלא כיון דהני מחיצות — כלומר: אותן קורות הנתונים על ארבעה עמודים, שהן פי התקרה — לאכסדרה שאותה אנו באים לסתום, הוא דעבידי [לשמה נעשו].

אבל הכא, שאנו באין לסתום הסוכה שבחצר, בפי תקרת האכסדרה, דהני מחיצות [פי התקרה] לאו לשם סוכה שמחוץ

בשפת אמת, שנסתפק האם דוקא בכל צד לא אמרינן, היכי דלא עביד להכי. או אפילו בצד אחד.

68. וראה סברת רבי יוסי להך גיסא, בגאון יעקב. וראה שפת אמת.

אחרים, ודברי השני אינו יכול להעמיד אלא במחלוקת אומר כן — רש"י סוכה שם.

67. ואף על גב דלא בעי מחיצות לשמן, כולי האי מיהא לא מקילינן. רש"י.

ובריטב"א כתב דמכל מקום לענין דנימא פי תקרה יורד וסותם, בעינן דעביד להכי. וראה